

Arrest

nr. 241 904 van 6 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger geboren op (...) in Ozurgheti. U groeide op bij uw familie in Rustavi. Uw vader overleed toen u ongeveer tien jaar oud was. Hierna verhuisde uw familie naar de wijk Varketili in Tbilisi.

In 2004 leerde u uw toekomstige vrouw O. Z. (...) kennen. In 2010 verhuisden u en uw vrouw naar een ander adres in dezelfde wijk in Tbilisi. U had een eigen zaak, u voerde renovatiewerken uit en was bezig met meubelafwerking. Op 10 juni 2013 kreeg u een boete van 5000 lari omdat uw zaak niet

officieel was geregistreerd. In deze periode was uw vrouw ziek en had u geen middelen om de boete te betalen. Op 13 september 2013 trouwden u en uw vrouw voor de wet. Hoewel uw vrouw wist dat een zwangerschap een groot risico voor haar gezondheid inhield, kozen jullie ervoor kinderen te krijgen. Op 8 november 2014 werd uw dochter A. (...) geboren. Op 22 januari 2015 overleed uw vrouw. Hierna verhuisde u terug naar uw moeder en uw zus, die u hielpen met de opvoeding van A. (...).

De familie van uw vrouw hield u en uw familie verantwoordelijk voor het overlijden van uw vrouw. Toen A. (...) 8 maand oud was diende uw schoonzus T. (...) een klacht in tegen u op basis van valse verklaringen. Na politieel onderzoek mocht u het ouderschapsgezag behouden. Per jaar ging u één tot drie weken naar het dorp van uw schoonfamilie, in Matani (Kacheti) om het graf van uw vrouw te bezoeken. U nam uw dochter A. (...) telkens mee zodat zij uw schoonfamilie zag. Uw schoonfamilie kwam eveneens naar Tbilisi om uw dochter A. (...) te bezoeken. Reeds toen waren er spanningen en conflicten over de opvoeding van A. (...).

Op Pasen 2017 escaleerde de situatie toen u van uw schoonbroer hoorde dat uw schoonfamilie van plan was om A. (...) van u af te pakken en toen u uw schoonfamilie vertelde dat u wou trouwen. Later op de dag mondde dit uit in een ruzie met fysiek geweld tussen verschillende familieleden langs beide kanten. Tijdens dit gevecht verloor u het bewustzijn. U werd voor drie dagen gehospitaliseerd. Uw neef K. (...) (de zoon van uw zus) werd aangehouden en moest een geldboete van 1000 lari betalen. Volgens u zou S. Z. (...), de neef van uw vrouw die in het verleden hoofd was van de politieafdeling in Kakheti, Gurjani en Telavi, ervoor hebben gezorgd had dat er niemand van zijn familie werd aangehouden.

Na Pasen 2017 diende uw schoonzus T. (...) opnieuw een klacht tegen u in op basis van valse verklaringen. Ze verklaarde dat u dronk en A. (...) sloeg. Er gebeurde een onderzoek op school, u werd eveneens thuis ondervraagd. Er werd opnieuw beslist dat u het vaderschapsgezag mocht behouden. In de lente van 2018 werd een verzoeningsgesprek tussen u en uw schoonzus T. (...) gehouden waarbij jullie allebei een document moesten ondertekenen dat ervoor zorgde dat de zaak niet bij de rechtbank terecht kwam. De communicatie tussen u en uw schoonfamilie hierna bleef gespannen. T. (...) vroeg u de dag na het verzoeningsgesprek A. (...) te zien, wat u weigerde. De rest van de communicatie tussen u en uw schoonfamilie verliep hierna via de meters en peters van A. (...), die uw dochter nog wel kwamen halen om uw schoonfamilie te bezoeken.

Sinds september 2017 verbleef u in een leegstaand pand in Avlabari, in de hoop dat u toestemming zou krijgen van de burgemeester om hier na verloop van tijd officieel te mogen blijven wonen. U kreeg echter bericht dat u het huis moest verlaten. U besloot Georgië te verlaten. Op 2 oktober 2019 reisde u samen met uw dochter A. (...) met het vliegtuig naar België.

U diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 21 oktober 2019. Sinds uw aankomst in België heeft uw dochter A. (...) nog steeds contact met uw schoonfamilie.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, de geboorteakte van uw dochter, de overlijdensakte van uw vrouw, het paspoort van uw dochter, een kaart die aantoonde dat u sociale bijstand ontving in Georgië, een brief in verband met uw uithuiszetting, verschillende medische attesten uit België in verband met u en uw dochter A. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië dat uw schoonfamilie (al dan niet op basis van valse aanklachten) het hoederecht over uw dochter A. (...) zou bekomen. In het verleden zou uw schoonzus T. (...) reeds twee maal een klacht op basis van valse verklaringen tegen u hebben ingediend om het hoederecht over uw dochter te bekomen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of uw behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het gaat om een familiaal/intrapersoonlijk conflict met uw schoonfamilie omtrent het

hoederecht van uw dochter. Evenmin kan een mogelijk gebrek aan bescherming aan één van deze gronden gekoppeld worden. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

U toont evenmin aan dat u bij terugkeer naar Georgië een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus zou lopen.

Wat betreft dit intrafamiliaal conflict dient immers opgemerkt te worden dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Hoewel u verklaarde dat uw schoonfamilie de steun zou genieten van S. Z. (...) – die volgens u verantwoordelijk was voor de opsluiting van voormalige premier Merabishvili en in het verleden hoofd van de politieafdeling in Kakheti, Gurjaani en Telavi was geweest (CGVS p. 10), dient opgemerkt te worden dat u tot het moment van uw vertrek uit Georgië nog steeds het hoederecht over uw dochter bezat en eerdere klachten die uw schoonfamilie tegen u hadden ingediend – en waarvan u overigens niet het minste begin van bewijs van voorlegt – volgens uw verklaringen steeds werden verworpen door de autoriteiten. U kan bovendien niet aannemelijk maken dat u in de toekomst niet opnieuw op bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Daarbij dient opgemerkt te worden dat uw vrees voor uw schoonfamilie puur hypothetisch is. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS niet te weten of uw schoonfamilie voor de derde keer een klacht had ingediend of niet. U verklaarde simpelweg dat uw moeder u nog zou bellen en u zou vertellen wat er ondertussen gebeurd was. Sinds u in België bent, zou u zich hier niet meer voor geïnteresseerd hebben en zou u bij niemand meer hebben nagevraagd wat ze van plan waren. Gevraagd waarom u dan dacht dat uw schoonzus opnieuw een klacht zou indienen verklaarde u dat ze haar zus niet respecteert en dat u er zeker van was dat “ze alles zou doen om zoiets te doen” (CGVS p. 13). Dergelijke verklaringen overtuigen niet. Gezien de hoofdreden van uw vertrek uit Georgië de vrees voor uw schoonfamilie was, is het absoluut niet geloofwaardig dat u sinds uw aankomst in België geen enkele moeite meer zou hebben gedaan om te weten te komen wat er na uw vertrek nog is gebeurd.

Tot slot blijkt dat er zelfs na uw vertrek uit Georgië nog contact is geweest tussen uw dochter en uw schoonfamilie, meer bepaald op haar vraag en met uw akkoord (CGVS p. 12 – 13). Dit wijst er dan ook op dat de relatie met uw schoonfamilie niet in die mate verzuurd is, dat er geen contact meer mogelijk was. Dergelijk contact tussen uw dochter en schoonfamilie lijkt eveneens weinig waarschijnlijk indien uw dochter in het verleden daadwerkelijk werd onderdrukt door uw schoonfamilie, zoals u beweert (CGVS p. 2).

De psychologische moeilijkheden van uw dochter (CGVS p. 2, 15) kan u niet met enig document of medisch attest staven.

Wat betreft uw sociaal economische problemen in Georgië – zoals daar zijn uw schulden, de problemen met betrekking tot het vinden van werk en van een huis met kinderkamer – dient opgemerkt te worden dat deze geen vervolging of ernstige schade zijn zoals voorzien in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met uw medische problemen die blijken uit de verschillende attesten die u voorlegt – dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten werpen geen ander licht op bovenstaande appreciatie. Uw paspoort, identiteitskaart en het paspoort en de geboorteakte van uw dochter bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. De overlijdensakte van uw vrouw toont aan dat zij overleed op 22 januari 2015, maar zegt niets over de problemen die u hierna met uw schoonfamilie zou hebben gekend. De kaart waarvan u verklaart dat ze aantoonde dat u sociale bijstand geniet in Georgië en het document van uw advocaat waarin gesteld wordt dat de stadsrechtbank van Tbilisi u het bevel had gegeven het pand in de Avlabari straat te verlaten omdat dit onbewoonbaar verklaard was, vertellen enkel iets over uw sociaal-economische toestand maar niet over uw relatie met uw schoonfamilie. De medische documenten die u voorlegt betreffende uw dochter A. (...) gaan in de eerste plaats over haar mondhygiëne. Het ander medisch document bevestigt uw verklaringen wat betreft haar ziekenhuisopname van midden februari, maar zegt echter niets over haar vrees bij terugkeer naar Georgië. Na uw gehoor op het CGVS stuurde u verschillende medische attesten door via mail. Uit uw medische geschiedenis blijkt dat u in het verleden enkele keren een afspraak met psycholoog had. In minder dan twee zinnen werd er genoteerd dat u slaapproblemen zou hebben en angstig zijn over uw dochter. Het grootste deel van deze documenten bestaat echter uit uitslagen van bloedafnames (waaruit bleek dat u gediagnosticeerd werd met Hepatitis B en C) en dat u onderzocht werd voor rugpijn. Deze documenten zeggen bijgevolg niets over uw vrees bij terugkeer naar Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, § 1, tweede en derde lid, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2020 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat de door verzoekende partij aangehaalde problemen – verzoekende partij vreest bij terugkeer naar Georgië dat haar schoonfamilie (al dan niet op basis van valse aanklachten) het hoederecht over haar dochter A. zou bekommen – geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie nu het een familiaal/intrapersoonlijk conflict betreft met haar schoonfamilie omtrent het hoederecht van haar dochter en evenmin een mogelijk gebrek aan bescherming aan één van deze gronden gekoppeld kan worden, betoogt verzoekende partij dat zij tot een sociale groep behoort. Zij verwijst desbetreffend naar verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waaruit blijkt dat zowel gezinnen die in een familievete verwickeld zijn geraakt als alleenstaande ouders beschouwd worden als zijnde een sociale groep. Verzoekende partij meent dat zij *“tot de sociale groep van alleenstaande ouders behoort wiens fundamentele rechten in de praktijk door het Georgisch rechtssysteem onvoldoende gerespecteerd worden”*. Bovendien is zij de oorzaak van een familievete tussen haar familie en de familie van haar overleden vrouw.

2.2.3.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat de door verzoekende partij aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Immers dient te worden vastgesteld dat het gaat om een louter familiaal/intrapersoonlijk conflict met haar schoonfamilie omtrent het hoederecht van haar dochter. Uit niets blijkt dat zij door haar schoonfamilie belaagd wordt omdat zij behoort tot de sociale groep van *“alleenstaande ouders”*, noch blijkt dat er *in casu* sprake is van een bloedvete zoals waarvan sprake is in het arrest nr. 193 689 van 13 oktober 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarnaar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst. Ten slotte toont zij evenmin aan dat zij omwille van het behoren tot een sociale groep, met name die van alleenstaande ouders, niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten. Haar bewering dat de fundamentele rechten van alleenstaande ouders door het Georgische rechtssysteem onvoldoende gerespecteerd worden, betreft immers een blote bewering die zij op geen enkele wijze staft aan de hand van objectieve informatie.

2.2.4.1. Verzoekende partij betoogt verder dat er geen garanties zijn dat haar rechten gewaarborgd zullen worden en wijst zij erop dat er nog steeds veel corruptie is in Georgië. Zij verwijst desbetreffend naar het rapport *“Corruption Risks in Georgian Judiciary”* uit 2018 van *Transparency International Georgia* (bijlage 8 van het verzoekschrift). Zij meent dan ook dat machtige mensen zoals de neef van haar schoonzus altijd hun weg zullen vinden naar de rechter die het meest beïnvloedbaar is. Zij benadrukt dat uit haar verklaringen blijkt dat haar schoonfamilie en meer bepaald haar schoonzus T. *“kost noch moeite spaart om de verzoeker uit zijn ouderlijk gezag te ontzetten”* en *“er niet voor terug (deinsde) om valse klachten tegen hem in te dienen”*. Verzoekende partij wijst er verder nog op dat de vorige klachten tot niets hebben geleid omdat zij toen nog inkomsten had, doch aangezien zij zich thans maatschappelijk in een zeer zwakke positie bevindt kan zij niet meer opboksen tegen de macht van haar schoonfamilie. Verzoekende partij wijst erop dat zij sinds september 2017 noodgedwongen in een leegstaand pand in Avlabari verbleef, dat zij hier echter niet mocht blijven wonen, dat zij grote financiële

problemen heeft en dat zij sociale bijstand genoot. Verzoekende partij brengt verschillende stukken bij die dit aantonen (bijlagen 6 en 7 van het verzoekschrift). In deze omstandigheden is verzoekende partij er zeker van dat zij het hoederecht over haar dochter zal verliezen.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaand betoog niet van aard is de verschillende motieven van de bestreden beslissing waarop verwerende partij zich steunt om te besluiten dat verzoekende partij evenmin aantoont dat zij bij terugkeer naar Georgië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus zou lopen, in een ander daglicht te stellen. Vooreerst moet worden bemerkt dat de loutere verwijzing naar algemene informatie over corruptie in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat zij voor haar problemen niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. De Raad onderstreept dat uit de door verwerende partij bijgebrachte informatie, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” d.d. 28 oktober 2019 (administratief dossier, stuk 8, map landeninformatie), blijkt dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 in Georgië heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming en dat heel wat structurele initiatieven werden genomen die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Er kan dan ook gesteld worden dat in het algemeen bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, hetgeen overigens bevestiging vindt in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij koninklijk besluit van 15 december 2019. Het komt dan ook aan verzoekende partij toe om aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat in haar specifieke, individuele situatie dergelijke bescherming niet voorhanden is. Verzoekende partij slaagt hierin evenwel geenszins. In het bijzonder doet zij met bovenstaande opmerkingen geen enkele afbreuk aan de verschillende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, meer bepaald (i) dat hoewel zij verklaarde dat haar schoonfamilie de steun zou genieten van S. Z., zij tot het moment van haar vertrek uit Georgië nog steeds het hoederecht over haar dochter bezat en eerdere klachten die haar schoonfamilie tegen haar had ingediend – waarvan zij overigens niet het minste begin van bewijs van voorlegt – volgens haar verklaringen steeds werden verworpen door de autoriteiten; (ii) zij niet aannemelijk maakt dat zij in de toekomst niet opnieuw op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen; (iii) haar vrees voor haar schoonfamilie bovendien puur hypothetisch is nu zij niet wist of haar schoonfamilie voor de derde keer een klacht had ingediend en zij ook geen pogingen heeft ondernomen om hierover informatie in te winnen, hetgeen allerm minst geloofwaardig is gezien de hoofdreden van haar vertrek uit Georgië de vrees voor haar schoonfamilie was; en (iv) ten slotte zelfs blijkt dat er na haar vertrek nog contact is geweest tussen haar dochter en haar schoonfamilie, meer bepaald op vraag van haar dochter en met het akkoord van verzoekende partij, hetgeen erop wijst dat de relatie met haar schoonfamilie niet in die mate verzuurd is dat er geen contact meer mogelijk was en tevens afbreuk doet aan de bewering van verzoekende partij dat haar dochter werd onderdrukt door haar schoonfamilie. Waar zij immers benadrukt dat zij thans geen inkomsten meer heeft (zie bijlagen 6-7 van het verzoekschrift), duidt de Raad erop dat dit geenszins afbreuk doet aan voormelde vaststellingen, nu onverminderd overeind blijft dat de macht van haar schoonfamilie gerelativeerd moet worden daar verzoekende partij tot het moment van haar vertrek uit Georgië nog steeds het hoederecht over haar dochter bezat en de eerdere klachten die haar schoonfamilie tegen haar had ingediend steeds zouden zijn verworpen door de autoriteiten, dat zij niet *in concreto* aantoont dat zij in de toekomst niet opnieuw op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen, dat haar vrees voor haar schoonfamilie bovendien puur hypothetisch is en dat de voorgehouden ernst van haar problemen met haar schoonfamilie bovendien ondergraven wordt door de vaststelling dat er na hun vertrek uit Georgië nog contact is geweest tussen haar dochter en haar schoonfamilie, dit op vraag van haar dochter en met akkoord van verzoekende partij.

2.2.5.1. Voorts benadrukt verzoekende partij nog dat zowel zij als haar dochter kampen met psychologische problemen. Verzoekende partij voegt desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift volgende stukken: “Medisch dossier verzoeker Klein Kasteeltje” (bijlage 2), “Medisch dossier verzoeker ziekenhuis Verviers en opvangcentrum Spa” (bijlage 3), “Afsprakenkaarten psycholoog verzoeker” (bijlage 4) en “Bewijs hospitalisatie A. (...)” (bijlage 5).

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat deze stukken zich reeds in het administratief dossier bevinden en dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat met deze documenten rekening werd gehouden. Aangaande de verschillende medische attesten betreffende verzoekende partij (bijlagen 2-4 van het verzoekschrift; administratief dossier, stuk 7, map documenten, doc. 8) motiveert verwerende partij als volgt in de bestreden beslissing: “Uit uw medische geschiedenis blijkt dat u in het verleden enkele keren een afspraak met psycholoog had. In minder dan twee zinnen werd er genoteerd dat u slaapproblemen zou hebben en angstig zijn over uw dochter. Het grootste deel van deze documenten

bestaat echter uit uitslagen van bloedafnames (waaruit bleek dat u gediagnosticeerd werd met Hepatitis B en C) en dat u onderzocht werd voor rugpijn. Deze documenten zeggen bijgevolg niets over uw vrees bij terugkeer naar Georgië. Inzake het document in verband met de ziekenhuisopname van haar dochter midden februari omwille van koortsstuipen (bijlage 5 van het verzoekschrift; administratief dossier, stuk 7, map documenten, doc. 9), wordt door verwerende partij opgemerkt dat dit slechts de verklaringen van verzoekende partij dienaangaande bevestigt, doch evenmin iets zegt over de vrees van haar dochter bij terugkeer naar Georgië. Het louter opnieuw neerleggen van diezelfde stukken is niet van aard om voormelde motieven inzake deze documenten in een ander daglicht te stellen.

De Raad stelt verder nog vast dat verzoekende partij tot op heden de door haar aangehaalde psychologische moeilijkheden van haar dochter niet staaft aan de hand van enig document of medisch attest.

Wat betreft de medische problemen die blijken uit de bijgebrachte attesten, dient er dan ook op te worden gewezen dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen wordt in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden dient zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te volgen.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 7 en 8), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 18 februari 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd en dat zij zich kan beroepen op de bescherming van de Georgische autoriteiten, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. De Raad oordeelt verder dat het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het evenredigheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT